

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

CONSTANTINOPOLITANO Patriarchæ.

ergo &c. hanc paginam nostræ concessio- nis &c. usque incursum. Datum ut in alia.

E I D E M.

Requisivit à nobis tua fraternitas an venerabili fratri nostro Patracensi Archiepiscopo sit à nobis privilegium exemptionis indultum. Super quo fraternitati tuæ insinuatione præsentium innotescat nos eidem Archiepiscopo nullum exemptionis privilegium concessisse. Ipse tamen constanter asseruit coram nobis Patracensem Archiepiscopum immediatè ad sedem apostolicam pertinere. Datum Laterani &c. ut in prima.

ARCHIEPISCOPO ERACLIENSI & Salmbriensi Episcopo, & Decano de Blakerna Constantinopolitano.

Venerabilis frater noster Constantinopolitanus Patriarcha nostro apotolatu referavit quòd cum homines de Spigant, ubi nunquam Episcopus exiit, dari sibi Episcopum postularent, idem hoc facere metuens absque nostra licentia speciali, ad eorum instantiam episcopatu de Pario commisit eosdem. Cumque postmodum Episcopum de Pario accedentem ad ipsos admittere recusassent, in ipsos post admonitionem sæpius iteratam Patriarcha præfatus excommunicationis sententiam promulgavit, quam auctoritate petiit apostolica confirmari. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus dictam excommunicationis sententiam, sicut rationabiliter est prolata, faciatis auctoritate nostra usque ad satisfactionem condignam appellatione postposita firmiter observari. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum ut in aliis.

E I S D E M.

EX conquestione venerabilis fratris nostri Patriarchæ Constantinopolitani ad nostram noveritis audientiam pervenisse quòd quidam tam Clerici quam laici in partibus Romanie quedam patriarchalia monasteria contra justitiam detinent in ejus & Ecclesiæ suæ præjudicium & gravamen. Quocirca discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus tam Clericos quam laicos memoratos ut monasteria patriarchalia, videlicet quæ ad Patriarchæ jurisdictionem de jure spectant, eidem sine difficultate qualibet restituant, ut tenentur, monitione præmissa per ceas-
Ccc ij.

Sicut ea quæ circa Ecclesias vel ecclesiasticos viros circumspicione provida disponuntur, apostolica dignum est auctoritate fulciri, sic illa quæ præsumptuosa temeritate nequiter attentantur, ejus magisterio convenit in statum rectitudinis revocari. Cum ergo, sicut accepimus, dum per Venetias transitum faciens ad Constantinopolitanam Ecclesiam properares, & Veneti tibi passagium denegantes, ad perjurium te consequenter urgendo, qui nisi ad Ecclesiam Constantinopolitanam accederes, creditoribus satisfacere non poteras de pecunia mutuata, super confirmatione quarundam Ecclesiarum quas Constantinopoli detinent coactione multiplici quoddam extorserint publicum instrumentum, nos honestati ecclesiasticæ providere volentes, præsentium auctoritate decernimus instrumentum ipsum per hujusmodi coactionem extortum viribus omnino carere. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ diffinitionis infringere &c. usque incursum. Datum Laterani 1x. Kal. Decembris, anno duodecimo.

E I D E M.

Acrosancta Romana Ecclesia devotos & humiles filios ex assuetæ pietatis officio propensius diligere consuevit, & ne pravorum hominum molestiis agitentur, eos tamquam pia mater suæ protectionis munimine confovere. Eapropter, venerabilis in Christo frater, tuis justis postulationibus inclinatus, præsentium tibi auctoritate concedimus ut ab Ecclesiis tuæ diocesis cathedraticum exigere valeas, & per censuram ecclesiasticam appellatione postposita Græcos cogere ad decimas tibi debitas persolvendas. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ concessiois infringere &c. usque incursum. Datum ut in alia.

E I D E M.

Cum avaritiæ fervor in tantum animos quorundam accenderit ut, sicut nostris est auribus intimatum, ligna & arma prohibita in Alexandriam deferant, per quæ in injuriam nominis Christiani subsidia infidelibus subministrant, fraternitati tuæ præsentium auctoritate concedimus quatenus hujusmodi tibi subjectos ut à sua super hoc temeritate desistant monitione præmissa per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellas. Nulli
Tom. I I.

Epist. 140. Casarum pro- nullo facta Veneti. Vnde supra epist. 139. & ibi. 11. 498-77.

Epist. 141. De decimis sacculis.

Epist. 142. Arma non esse tribuenda infidelibus.

Epist. 143. De exemptione Archiepiscopi Patracensis.

Epist. 144. Eis committitur executio cujusdam sententiæ.

Epist. 145. De monasteriis patriarchalibus.

suram ecclesiasticam appellatione postposita compellatis. Testes autem qui fuerint nominati &c. Quod si non omnes &c. duo vestrum ea nihilominus exequantur. Datum Laterani 1x. Kalend. Decembris, pontificatus nostri anno duodecimo.

ARCHIEPISCOPO ET
Decano & P. de Lagerio Canonico
Remensi.

Epist. 146.
Executoria super quadam Ecclesia.

Cum dilecti filij magister D. & H. procurator G. Presbyteri ad sedem apostolicam accessissent, dilectum filium nostrum Guidonem sancti Nicolai in carcere Tulliano Diaconum Cardinalem ipsis concessimus auditorem. Coram quo magister proposuit memoratus quod cum olim in forma communi pro eo bonae memoriae Sueffionensi Episcopo, qui eundem ordinat in Subdiaconum, scripsissemus, & postmodum dicto Episcopo nostris nolente obtemperare mandatis, idem contra ipsum executores obtinuisset a nobis, tandem illis quod mandavimus nolentibus adimplere, dictus magister ad praesentiam nostram iterato accedens, ad iudices Cameracenses nostras litteras impetravit, ut videlicet praefatum Episcopum vel officiales ejusdem ad providendum ipsi juxta mandati nostri tenorem censura ecclesiastica coercerent. Qui attendentes rebellionem ipsorum, a collatione beneficiorum tam eos quam dictum Episcopum tamdiu decrevere suspensos donec esset supradicto magistro in beneficio competenti provisum. Verum cum illi postmodum sibi vellent insufficiens beneficium assignare, dicti iudices super hoc veritate comperta praefatam suspensionis sententiam innovarunt. Unde praefati officiales quadraginta solidos & unum modium bladi assignarunt eidem nomine pensionis sub expectatione beneficij competentis, dicta tamen sententia in suis viribus permanente, donec mandatum nostrum super provisione ipsius foret effectui mancipatum. Demum vero cum memoratus Episcopus a Constantinopolitanis partibus ad propria remeasset & per biennium moram fecisset ibidem, ipse dicta suspensionis sententia vilipensa, Ecclesiam quandam vacantem supradicto G. assignare praesumpsit. Quod cum innotuisset iudicibus memoratis, ipsi concessionem hujusmodi penitus irritantes, discretis mandavere personis ut dictam Ecclesiam, utpote de jure vacantem, praefato magistro auctoritate apostolica facerent assignari. quorum mandatum fi-

deliter exequentes, ipsi eandem Ecclesiam contrulerunt, & tunc Abbas de Cartovoro pro saepesato G. nepote suo in eorundem apparens praesentia responsalis, illorum factum per quasdam exceptiones frivolas nisus est multipliciter impedire. Sed idem magister nihilominus ad juris sui tuitionem contra eundem G. nostras postmodum litteras ad Decanum & Cantorem sancti Frambaudi & R. de sancto Medardo Silvanectensem Canonicum impetravit. In quorum praesentia cum esset hinc inde diutius disputatum, parte altera proponente dictam Ecclesiam fuisse a suspensio collatam, & alia id negante, tandem testes super hoc recipere curaverunt, depositiones eorum sub sigillis suis nostro apostolatu transmittentes. Quare dictus magister nobis humiliter supplicavit ut praefatam Ecclesiam, concessione a suspensio facta nequaquam obstante, faceremus ab ipso, qui pro beneficio obtinendo totiens ad sedem apostolicam laboravit, pacifice possideri. Ad hac vero procurator praedicti G. proposuit ex adverso quod cum saepesato Episcopus dictam sibi Ecclesiam canonicè contulisset, supradictus magister per subdelegatos ab executoribus quos obtinuerat contra Episcopum memoratum post appellationem ad nos rationabiliter interpositam postmodum in ejusdem se fecit possessionem in ipsius gravamen induci, & ut posset eundem amplius fatigare, ad praemissos iudices contra ipsum super praefata Ecclesia, quam se mentiebatur canonicè assecutum, cum id postea non probavit, nostras litteras impetravit: qui causam sufficienter instructam, prout superius est expressum, sub sigillis suis nobis fideliter remiserunt. Unde dictus G. a nobis humiliter postulavit ut super jamdicta Ecclesia sibi a praefato Episcopo tunc temporis non suspensio canonicè assignata, praesertim cum iudices supradicti illum suspendere non valuerint fines mandati apostolici excedendo, jamdicto magistro silentium imponentes, ipsum faceremus ejusdem pacifica possessione gaudere. Cum igitur Cardinalis praedictus haec & alia quae proposita fuerant coram eo nobis plenè ac fideliter retulisset, nos attendentes praedictam suspensionis sententiam in eundem Episcopum laram nullam penitus extitisse, praefato D. Clerico super ipsa Ecclesia silentium duximus imponendum, per apostolica vobis scripta mandantes quatenus quod a nobis est ratione praevia diffinitum faciat auctoritate nostra firmiter observari,